

Roma Netepaké Wahyu mau - Angka Pitu

Polemik Pungkasan: Symbolisme Roma ing Ramalan Adventis lan Panutupaning Mangsa Kasempatan Rahmat

Jeff Pippenger

2024-08-17

Kita saweg ngrembag nem garis sajarah ing sajroning sajarah Adventisme, ing ngendi pasulayan bab pralambang Roma dados prakawisipun. Kita ngginakaken metodologi udan pungkasan, inggih punika “garis ing sadhuwuring garis” saking “ing ngriki sekedhik” lan “ing ngriku sekedhik.” Kita miwiti kanthi ngidentifikasi bilih pasulayan kapisan bab pralambang Roma punika nggambaraken pasulayan ing jaman samenika, mila negesaken bilih kita sapunika wonten ing pasulayan pungkasan sadèrèngipun lawanging sih-rahmat katutup.

Kasungsanganing pasulayan pungkasan babagan pralambang Roma iki uga kauningakaké déning ayat sepuluh nganti nembelas saka Daniel sewelas, kang dados pralambang sajarah kang kasamun saka ayat patang puluh Daniel sewelas. Sajarah ing ayat patang puluh nuntun siswa ramalan marang taun 1989 lan rubuhipun Uni Soviet kados ingkang kagambaraken wonten ing ayat sepuluh. Ayat salajengipun, yaiku ayat patang puluh siji, ingkang nandhesaken angger-angger Minggu ingkang badhé enggal dumadi wonten ing Amérika Sarékat, dipralambangakén déning ayat nembelas. Roh Piwulang sampun maringi pratandha bilih ingkang kaségel punika “bagean saking kitab Daniel ingkang gegayutan kaliyan dinten-dinten pungkasan”.

Saka taun 1989 tumeka marang hukum Minggu iku minangka pérangan pungkasan dina-dina wekasan kang wis kasegel, lan iku dilambangaké ana ing ayat sepuluh nganti nembelas. Mulané, tambahé kawruh iku sing nuntun marang pungkasaning mangsa palilah tumrap wong-wong Advent Dina Kaping Pitu, awit mangsa palilahé Adventisme ing Amérika Sarékat rampung nalika hukum Minggu. Ing ayat sepuluh nganti nembelas kita nemokaké ayat patbelas, kang nandhakaké yèn para “rampog” saka umaté Allah iku sing netepaké wahyu mau.

Mulané, kontroversi Millerit sing digambarake ing bagan pelopor 1843 iku minangka kontroversi kapisan saka Roma ing sajarah Adventisme. Kasunyatan yèn kontroversi kang padha iku saiki wis rawuh maneh, mratandhani marang sapa waé sing gelem ndeleng, yèn Gusti Yésus, minangka Alfa lan Omega, tansah nggambarake pungkasan kanthi wiwitan. Kontroversi sing saiki lumaku iki yaiku kontroversi pungkasan kang misahake para prawan wicaksana lan para prawan bodho.

Logika kenabian kang kasucekake mulang bilih satus patang puluh papat ewu iku lumebu ing kasampurnaning manunggal sadurunge nutuping mangsa kasempatane, nalika paugeran Minggu kang bakal enggal teka. Geni panyaring saka Utusan Prajanjian ing Maleakhi saiki

lagi nucèkaké para Lewi kados emas lan salaka. Sang Juru Sikat Reget saiki lagi ngresiki lantaine kanthi tembung-tembung kayekten.

“Kipase ana ing tangané Panjenengané, lan Panjenengané bakal ngresiki lanté pangiridé kanthi tuntas, sarta nglumpukaké gandumé menyang lumbung.’ Matius 3:12. Iki kalebu salah siji mangsa panyucèkaké. Lumantar tembung-tembung kayektèn, sekam lagi dipisahaké saka gandum. Amarga wong-wong mau kakehan kesasar déning kesombongan lan kabenerané dhéwé nganti ora gelem nampani piwulang pamrayoga, banget tresna marang donya nganti ora gelem nampani urip andhap-asor, akèh wong banjur nyingkur saka Gusti Yésus. Akeh wong isih nindakaké bab sing padha nganti saiki. Jiwa-jiwa ing jaman iki lagi diuji kaya para murid ing papan pangibadah ing Kapernaum biyèn. Nalika kayektèn dipratélakaké nganti ngambah ing ati, wong-wong mau weruh manawa uripé ora salaras karo karsané Allah. Wong-wong mau weruh preluné owah-owahan sing sanyatané nyakup sakabèhé pribadiné; nanging wong-wong mau ora gelem nampani pakaryan sing mbutuhaké panyélakan dhiri kuwi. Mulané wong-wong mau duka nalika dosa-dosané kabukak. Wong-wong mau lunga kanthi rasa kesandhung, kaya para murid sing ninggalaké Gusti Yésus, karo sambat, ‘Iki tembung kang abot; sapa sing bisa ngrungokaké?’” *The Desire of Ages*, 392.

Kasunyatan manawa nembelas ayat kapisan iku minangka wiwitaning ramalan pungkasané Daniel, lan manawa ayat-ayat mau selaras karo nem ayat pungkasan saka pasal iku, nedahaké yèn Sang Alpha lan Omega ngginakaké ayat-ayat ing wiwitan kanggo ngrampungaké pamisahan pungkasan antarane wong wicaksana lan wong duraka, kaya kang dilambangaké déning Daniel ing pasal rolas, kang saiki lagi kalakon.

Seksi katelu tumrap sipat seriusing pasulayan punika inggih menika kasunyatan bilih inspirasi, lumantar tulisan-tulisanipun Sister White, kanthi cetha njunjung bagan para perintis taun 1843, ingkang nggambaraken pasulayan Roma wonten ing ayat kaping patbelas. Pasulayan wiwitan punika nggambaraken pasulayan pungkasan, lan pangestu ilahi tumrap pamanggih Millerite babagan “para garonging bangsamu” wonten ing ayat kaping patbelas ateges bilih menawi bebener dhasar punika dipun tolak, punika ing wekdal ingkang sami ugi dados panolakan dhateng wewenangipun Roh Ramalan. Selaras kaliyan kalih seksi sadèngipun ingkang nekanaken bilih pasulayan punika dumados sakderengipun wekdal sih-rahmat kapungkasi, wonten mesthi bilih panipon pungkasan, utawi panipon final, tumrap tiyang-tiyang ingkang ngakeni njunjung Roh Ramalan, punika inggih panolakan dhateng Roh Ramalan.

“Sétan tansah... nyurung mlebu bab-bab sing palsu—kanggo nuntun wong nyingkur saka kayektèn. Pangapusan sing pungkasan dhéwé saka Sétan yaiku ndadèkaké paseksèné Roh Allah dadi tanpa daya. ‘Ing ngendi ora ana wahyu, bangsa iku bakal binasa’ (Wulang Bebasan 29:18). Sétan bakal tumindak kanthi licik lan akal-akalan, kanthi manéka warna cara lan lumantar manéka warna piranti, kanggo ngoyak-ngoyak kapitadosané umat kekesihaning Allah sing kari, marang paseksèn sejati.”

“Bakal ana sengit sing diobong marang Paseksen-paseksen kang asale saka sipat Iblis. Pakaryané Iblis bakal kanggo ngoyagake pracayané pasamuwan-pasamuwan marang paseksen-paseksen iku, amarga sebab iki: Iblis ora bisa nduwèni dalan kang cetha mangkono kanggo nglebokaké pangapusan-pangapusané lan ngiket nyawa-nyawa ana ing kasasarané menawa pepènget-pepènget lan pamrayogan-pamrayogan lan pitutur-pitutur saka Roh Allah digatèkaké.” Selected Messages, buku 1, 48.

Ngilangaké daya guna, utawa nampik panguwasa saka “paseksiné Rohing Allah” lumantar tulisan-tulisan Ellen White, iku “panipuning Iblis kang paling pungkasan.” Sister White nyerat yèn dhèwèké “dituduhaké” manawa “bagan 1843 dipandhegani déning astané Pangéran, lan ora kena diowahi.” Wacana sadurungé kanthi langsung ngubungaké panampikan marang panguwasané Roh Ramalan karo wahyu bab dina-dina pungkasan, awit kabèh para nabi ngandika kanthi paling langsung ngenani dina-dina pungkasan. Mulané nalika Daniel ngandika ing ayat patbelas manawa “para begal” netepaké wahyu, iku yaiku wahyuné Suléman ana ing Wulang Bebasan 29:18, kang ngandika manawa wong-wong sing ora nduwèni wahyu “tiwas,” lan tembung “tiwas” tegesé “didadèkaké wuda”.

Mulané tembung “tiwas” iku nedahaké yèn wong-wong sing ngakoni njunjung Roh Ramalan ing dina-dina pungkasan, nanging nolak wewenang sing kawakili ana ing kono, dadi wuda lan tiwas, kang minangka sawijining gambaran bab wong-wong Laodikia, sing “cilaka, lan melas, lan mlarat, lan wuta, lan wuda.” Wong-wong mau dipituturi supaya tuku “sandhangan putih, supaya sira kasandhangan, lan supaya wirangé kawudanira aja katon.” Manawa padha nampik pitutur iku, wong-wong mau dimuntahaké metu saka cangkemé Pangéran.

Mangkono, kita nemokake sawijining paseksi manèh yèn kawudanan iki kawedhar sadurungé mangsa sih-rahmat katutup. Nalika angger-angger Minggu sing bakal enggal rawuh iku teka, jiwa-jiwa kang wuda mau bakal nampa tandha kéwan mau, awit padha kasirnakaké, kaya sing dilambangaké ing ayat patang puluh siji saka Daniel sewelas. Sebabé wong-wong mau bakal kasirnakaké yaiku amarga padha nampik wewenangé Roh Ramalan, kang nyengkuyung bagan para pelopor taun 1843, sing makili dhasar-dhasaré Adventisme, lan nyakup “kunci” kang netepaké wahyu iku kanthi pangenalan yèn Roma iku kakuwatan sing dilambangaké minangka “para begal saka bangsamu” ing ayat patbelas.

“Sawijining prakara iku mesthi: wong-wong Advent Hari Ketujuh sing ngadeg ana ing sangisoring panji-panji Iblis bakal dhisik nyingkur iman marang pepeling lan pamrayoga sing kinandhut ana ing Testimoni-testimoni Rohing Allah.

“Panggilan marang pengabdian kang luwih kasucekake lan paladosan kang luwih suci lagi lagi katuduhake, lan bakal terus katuduhake. Sawenèh wong sing saiki ngucapake usulan-usulané Iblis bakal bali marang kasadarané. Ana wong-wong kang nyekel kalungguhan penting kang kapracayan, nanging ora mangertèni kayektèn kanggo jaman iki. Marang wong-wong mau pesen iku kudu diparingake. Manawa padha nampani, Kristus bakal nampa wong-wong mau, lan bakal ndadekake wong-wong mau kanca sekerja bebarengan karo Panjenengané. Nanging manawa padha ora gelem ngrungokake

pesen iku, padha bakal njupuk papané ana ing sangisoré panji ireng Sang Pangeran Pepeteng.

“Aku diprentah supaya ngandika bilih bebener kang aji kanggo wektu iki saya kabukak kanthi saya cetha marang pikiraning manungsa. Ing pangertosan kang mirunggan, para priya lan wanita kudu mangan daginge Kristus lan ngombe rahé. Bakal ana pangrembakaning pangerten, amarga bebener iku saged tansah saya ngrembaka. Pangripta ilahi saka bebener bakal lumebu ing pasamuwan kang luwih raket lan saya raket maneh karo wong-wong kang nerusake ngupaya supaya wanuh marang Panjenengane. Nalika umaté Allah nampi pangandikané minangka roti saka swarga, wong-wong mau bakal sumurup bilih rawuhipun wis kacawisaké kaya ésum. Wong-wong mau bakal nampi kakiyatan rohani, kaya badan nampi kakiyatan jasmani nalika pangan dipangan.” Spalding and Magan, 305, 306.

Ing artikel pungkasan kita wis nemtokake manawa Uriah Smith iku jawara pambrontakan taun 1863, awit dhèwèké sing ngenalaké bagan palsu taun 1863. Bagan sing digawé déning dhèwèké ing taun 1863 ngilangi pitu mangsa saka Leviticus rong puluh enem saka piwulang kenabian Adventisme Laodikia, saéngga nandhani wiwitan pambubrah dhasar-dhasar kanthi maju sethithik-sethithik, lan uga wiwitan pambangunan dhasar palsu Adventis Laodikia, kang dibangun ing sandhuwuring wedhi. Ing sajarah Advent sawisé kuwi, tafsiran pribadiné babagan ratu ing sisih lor nuwuhaké woh-wohing modhèl kenabiané nalika wong-wong padha mlayu ninggal gréja.

Padha waspada marang nabi-nabi palsu, kang marani kowe nganggo sandhangan wedhus, nanging ing batine padha asu ajag kang galak lan rakus. Kowe bakal wanuh marang dheweke saka woh-wohe. Apa ana wong ngundhuh woh anggur saka eri, utawa woh anjir saka suket eri? Mangkono uga saben wit kang becik ngasilake woh kang becik; nanging wit kang ala ngasilake woh kang ala. Wit kang becik ora bisa ngasilake woh kang ala, lan wit kang ala uga ora bisa ngasilake woh kang becik. Saben wit kang ora ngasilake woh kang becik mesthi ditegor lan diuncalake menyang geni. Mulane, kowe bakal wanuh marang dheweke saka woh-wohe. Ora saben wong kang matur marang Aku, Gusti, Gusti, bakal lumebu ing Kratoning Swarga; mung wong kang nindakake karsaning Rama-Ku kang ana ing swarga. Ing dina iku bakal akeh wong kang matur marang Aku, Gusti, Gusti, apa dudu marga saka asma-Mu aku padha medhar wangsit? lan marga saka asma-Mu aku padha nundhung dhemit? lan marga saka asma-Mu aku padha nindakake akeh pakaryan kang nggumunake? Banjur Aku bakal mratelakake marang dheweke, Aku ora tau wanuh marang kowe: sumingkira saka ing ngarsaku, he para pandamel duraka. Mulane, saben wong kang ngrungokake pangandika-Ku iki lan nindakake, bakal Dakumpamakake kaya wong wicaksana, kang mbangun omahe ana ing sandhuwuring watu karang: Banjur udan deres tumurun, banyu banjir teka, lan angin ngembus, nempuh omah iku; nanging omah iku ora rubuh, amarga didegake ana ing sandhuwuring watu karang. Lan saben wong kang ngrungokake pangandika-Ku iki, nanging ora nindakake, bakal diumpamakake kaya wong bodho, kang mbangun omahe ana ing sandhuwuring wedhi: Banjur udan deres tumurun, banyu banjir teka, lan angin ngembus, nempuh omah iku; banjur omah iku rubuh; lan gedhe banget rubuhe. Matius

7:15–27.

Kapamimpinan Adventisme Dina Kaping Pitu Laodikia dipunliwati ing taun 1989, sami mesthinipun kadosdene kapamimpinan pasamuwan Yahudi dipunliwati nalika miyosipun Kristus.

“Manungsa ora ngerti bab iku, nanging pawarta iku ngebaki swarga kanthi kabungahan. Kanthi kawigatèn kang luwih jero lan luwih lembut, para titah suci saka jagad pepadhang katarik marang bumi. Kabèh jagad dadi luwih padhang marga saka rawuhipun Panjenengané. Ing sadhuwuring punthuk-punthuk ing Bètléhèm kaimpun wong akèh tanpa wilangan saka para malaékat. Wong-wong mau ngentosi pratandha kanggo mratelakaké pawarta kabungahan iku marang jagad. Saupama para pamimpin ing Israèl setya marang pangandel kang dipasrahaké marang wong-wong mau, mesthiné padha bisa melu ing kabungahan ngumandhangaké miyosipun Yésus. Nanging saiki wong-wong mau kasingkiraké.”

“Gusti Allah ndhawuhake, ‘Aku bakal ngesokaké banyu marang wong kang ngelak, lan ilèn-ilèn banyu marang lemah kang garing.’ ‘Kanggo wong kang jejeg bakal mlethek pepadhang ana ing pepeteng.’ Yesaya 44:3; Jabur 112:4. Marang wong-wong kang nggolèki pepadhang, lan kang nampani iku kanthi kabungahan, sinar-sinar padhang saka dhamparé Allah bakal sumunar.” *The Desire of Ages*, 47.

Wektu wekasan ing garis Kristus yaiku laire Panjenengane, lan nalika iku pesen kang bakal nguji generasi iku kabukak segelé. Taun 1989 minangka wektu wekasan tumrap para calon kang katimbangan supaya kalebu ing antarané wong satus patang puluh papat èwu. Model kenabiané Uriah Smith nampik kayekten-kayekten dhasar kang digambarake ana ing bagan 1843. Kayekten-kayekten iku yaiku “Watu Karang.”

“Piweling iku wis rawuh: Aja nganti ana apa wae sing diidiné mlebu kang bakal ngganggu dhasar pracaya sing wis kita bangun wiwit pesen iku teka ing taun 1842, 1843, lan 1844. Aku ana ing sajroning pesen iki, lan wiwit wektu iku aku tansah ngadeg ana ing ngarepé jagad, setya marang pepadhang sing wis diparingaké Gusti Allah marang kita. Kita ora nduwèni ancas kanggo mindhah sikil kita saka landhesan panggonan sikil iku wis diselehaké, nalika saben dina kita ngupaya marang Pangéran kanthi pandonga kang temen, nggolèki pepadhang. Apa kowé mikir yèn aku bisa nilar pepadhang sing wis diparingaké Gusti Allah marang aku? Pepadhang iku bakal kaya Watu Karanging Jaman. Iku wis nuntun aku wiwit pepadhang iku diparingaké.” *Review and Herald*, April 14, 1903.

Ing tanggal 11 September 2001, udan pungkasan wiwit rintik-rintik nalika angin sing makili Islam saka Bilai kaping telu diluwari, lan Patriot Act nandhai sawijining transisi saka hukum Inggris menyang hukum Romawi, kanthi cara nbuatan ngumumaké yèn banjir saka kakuwasan kapapaan wis wiwit mili. Proses pangujian pungkasan tumrap omahé Adventisme Laodikia wiwit, lan “udan tumurun, lan banjir teka, lan angin padha nyebul, lan nempuh omah iku; banjur ambruk: lan gedhé banget rubuhé”.

Pesen kang diproklamasèkaké déning malaékat kang kuwasa ing wektu iku negesaké yèn sakèhé bangsa wus padha ngunjuk anggur Babil, lan metodologi palsu saka Roma kapapal lan Protestantisme murtad kang saya mbaka saya diadopsi wiwit pambrontakan taun 1863, kalambangaké déning anggur (piwulang) Babil.

Lan sawisé iku aku weruh malaékat liyané mudhun saka swarga, kagungan panguwasa gedhé; lan bumi dadi padhang déning kamulyané. Lan dhèwèké sesambat kanthi sora kang rosa, pangucapé, Babil Agung wus rubuh, wus rubuh, lan wus dadi padunungané para dhemit, lan papan pangemponé sakehing roh ala kang reged, lan kurungané sakehing manuk kang najis lan sengit. Awit sakehing bangsa wus ngombé saka anggur bebenduné cabulé, lan para ratu ing bumi wus laku cabul karo dheweke, lan para sudagar ing bumi wus dadi sugih margasaka saka lubèring kasugihaning kemewahané. Wahyu 18:1–3.

Nalika kuciwa tanggal 18 Juli 2020, prosès pangujèn wis rampung tumrap gréja Advent Hari Ketujuh Laodikia, lan prosès pangujèn tumrap wong-wong kang dadi calon kanggo kalebu ing antarané saratus patang puluh papat èwu wiwit diwiwiti. Nalika Michael wiwit nggugah para calon mau ing Juli 2023, pesen, kang dilambangaké minangka lenga ing pasemon Adventisme, kabukak maneh. Apa sawisé 11 September 2001 utawa sawisé Juli 2023, ana panuwanganing lenga, lan pesen kang kabukak ing Juli 2023 iku, nalika wis tuwuh kanthi sampurna, yaiku pesen Pambengoking Wengi Tumenga miturut pasemon iku.

Bab iku wiwit ing wektu panggodhèn minangka piwulang tumrap para prawan kang wicaksana lan kang bodho, nanging banjur ngrembaka dadi piwulang panguwuh sora. Piwulang iku tekan nalika angger-angger Minggu sing bakal enggal tumeka rawuh, lan nalika tekan, swara kapindho ing Wahyu pasal wolulas nimbali wedhus pangonané Allah liyané supaya metu saka Babil.

Lan aku krungu swara liyane saka swarga, unine, Metua saka ing antarané dheweke, hé umat-Ku, supaya kowé aja mèlu dadi pandumaning dosa-dosané, lan supaya kowé aja kataman wewelaké. Awit dosa-dosané wus tumpuk nggayuh langit, lan Gusti Allah wus éling marang sakehing pialané. Wahyu 18:4, 5.

Swara kang kapisan ing ayat siji nganti telu ngumumaké tekane mangsa pangujian, lan banjur wiwitaning pacuraning udan pungkasan. Swara kang kapindho nandhani pungkasaning mangsa pangujian iku, lan ngumumaké mangsa pangujian tumrap pepanthaning Allah liyané kang isih ana ing Babil.

“Mangkono, ing pakaryan pungkasan kanggo maringi pepeling marang jagad, ana loro panggilan kang béda kang diwènèhake marang pasamuwan-pasamuwan. Pesené malaékat kapindho yaiku, ‘Babil wus rubuh, wus rubuh, kutha gedhé iku, amarga dhèwèké wis marakaké sakehing bangsa ngombé anggur bebendu saka laku jina-ne.’ Lan ing panguwuh sora saka pesené malaékat katelu, kadangu swara saka swarga kang ngandika, ‘Metua saka ing kono, hé umat-Ku.’” Review and Herald, December 6, 1892.

Ing sajroning katetesing Roh Suci iku cidraning kang rosa saka Paulus ing Second Thessalonians kaleksanan. Apa iku panggodhane pasamuwan Laodikia Advent Hari Ketujuh sing kawiwitan tanggal 11 September 2001, utawa panggodhane para prawan sing ngalami kuciwané tanggal 18 Juli 2020, panggodhane mau kadadéan sajroning katetesing Roh Suci. Katetesing iku nggambarake sawijining pawarta panggodhahan.

“Para kang kaurapi kang jumeneng ana ing ngarsané Gusti, Panguwasaning saindenging bumi, nduwèni kalungguhan kang biyèn wus diparingaké marang Iblis minangka kerub kang nutupi. Lumantar para makhluk suci kang ngubengi dhamparé, Gusti njaga sesambungan kang tanpa pedhot karo para pandhudhuking bumi. Lenga emas iku nglambangaké sih-rahmat kang déning Gusti Allah dienggo njaga supaya lampu-lampuné para pracaya tansah kacukupi, supaya aja nganti kedhip-kedhip lan banjur mati. Saupama ora amarga lenga suci iki kauncalaké saka swarga lumantar pawartosing Rohé Allah, sarana-sarananing piala mesthi bakal nguwasani manungsa sakabèhé.”

“Allah dipaélokaké nalika kita ora nampani pawartos-pawartos kang Panjenengané kirimaké marang kita. Mangkono kita nampik lenga emas kang badhé Panjenengané curahaké menyang jiwa kita supaya bisa katularaké marang wong-wong kang ana ing pepeteng. Nalika swara panggilan mau rawuh, ‘Lah, pengantèn lanang teka; metua kowe kanggo nemoni dhèwèké,’ wong-wong kang durung nampani lenga suci, kang durung ngreksa sih-rahmat Kristus ana ing sajroning atiné, bakal manggihaké, kaya para prawan gemblung, yèn wong-wong mau ora siyap kanggo nemoni Gustiné. Ana ing awaké dhéwé, wong-wong mau ora nduwèni kakuwatan kanggo olèh lenga iku, lan uripé dadi remuk. Nanging manawa Roh Suci Allah dipun nyuwun, manawa kita nyuwun kanthi temen, kaya déné Musa naté nyuwun, ‘Tuduhna kamulyanPaduka marang kawula,’ katresnané Allah bakal kawutahaké ing sajroning ati kita. Liwat pipa-pipa emas, lenga emas bakal dikomunikasèkaké marang kita. ‘Dudu marga saka kakuwatan, utawa marga saka daya, nanging marga saka Roh-Ku, pangandikané Pangéran sakèhé wadya.’ Kanthi nampani sinar-sinar padhang saka Srengéngé Kabeneran, para putrané Allah padha madhangi kaya pepadhang ana ing jagad.” Review and Herald, July 20, 1897.

Wektu panyegelan tumrap satus patang puluh papat ewu diwiwiti tanggal 11 September 2001, lan iku nggambarake rong mangsa panggodhèn. Kang kapisan yaiku panggodhèn pungkasan tumrap pasamuwan Advent Dina Kaping Pitu Laodikia, lan kang kapindho yaiku tumrap wong-wong kang dadi subyek pasemon bab sepuluh prawan. Supaya dadi prawan kang wicaksana utawa kang bodho, kabèh para prawan iku kudu ngalami sawiji mangsa tundha.

Ing sajarah Millerit, mangsa tundha diwiwiti kanthi tekané malaékat kapindho, kang dumadi ing kuciwane pisanan. Ing titik iku wong-wong Protestan, kang dadi umat pilihaning Allah miturut prejanjian lawas, dipunliwati. Ing tanggal 18 Juli 2020, umat pilihan miturut prejanjian lawas dipunliwati, lan proses pangujian kang dumadi sajroning mangsa tundha ing sajarah Millerit wiwit kaulang maneh. Pesen Panguwuh Tengah Wengi banjur dikembangaké ing sajarah Millerit, kaya déné sapunika ugi sami dipunkembangaké.

Nalika pesen punika sampun tekan kanthi kebak ing pakempalan kémah Exeter, katuduhaké sinten ingkang kagungan pesen (lenga) lan sinten ingkang mboten kagungan. Umat pilihan miturut prejanjian lawas ing salah siji sajarah punika ingkang kapisan dipun uji lan dipunliwati.

“Manah anyar bakal Dakparingaké marang kowé lan roh anyar bakal Daktanduraké ana ing batinmu.’ Aku pracaya kanthi saresmining manahku yèn Rohing Allah lagi ditarik saka donya, lan wong-wong sing wis nampa pepadhang gedhé lan kesempatan-kesempatan, nanging ora migunakaké iku kanthi becik, bakal dadi sing kapisan ditinggal. Wong-wong mau wis ndadèkaké Rohing Allah susah nganti lunga. Pakaryan Iblis ing wektu saiki, nalika nggarap manah-manah, pasamuwan-pasamuwan, lan bangsa-bangsa, kuduné nggugah kagèt saben wong sing nyinaoni ramalan. Pungkasan wis cedhak. Muga-muga pasamuwan-pasamuwan kita padha tangi. Muga-muga daya pangowahan saka Allah kaalaman ing manah saben anggota siji-sijiné, banjur kita bakal nyumurupi obahing Rohing Allah kang jero. Pangapura dosa waé dudu siji-sijiné asil saka patining Gusti Yésus. Panjenengané nindakaké kurban kang tanpa wates, ora mung supaya dosa bisa disingkiraké, nanging uga supaya kodrat manungsa bisa dipulihaké, dipaès manèh, dibangun manèh saka karusakané, lan digawe pantes tumrap ngarsané Allah.” Selected Messages, buku 3, 154.

Ing salah siji saka rong mangsa pengujian iku, wong-wong kang nampik pawarta sing wus kabukak segelé nampa panggawéan kasasar kang rosa saka Paulus.

“Iku prakara kang nggegirisi manawa kita nganggep entheng kayektèn kang wis ngyakinaké pangerten kita lan nyentuh ati kita. Kita ora bisa tanpa ukuman nampik pepènget-pepènget kang diparingaké Allah marang kita marga saka sih-rahmat-Nya. Ana sawijining pawarta kang diutus saka swarga marang jagad ing jamané Nuh, lan kaslametané manungsa gumantung marang cara wong-wong mau nampani pawarta iku. Amarga padha nampik pepènget iku, Roh Allah banjur ditarik saka bangsa kang dosa iku, lan padha sirna katumpes déning banyu banjir. Ing jamané Abraham, sih-rahmat wis ora ngéyubaké panyuwunané manèh marang para pedunung Sodom kang luput, lan kajaba Lot bebarengan karo bojoné lan anaké wadon loro, kabèh padha katumpes déning geni kang kaudhunaké saka swarga. Mangkono uga ing dina-dina Kristus. Putraning Allah ngandika marang wong-wong Yahudi ing generasi iku kang ora pracaya, ‘Omahmu bakal katinggal suwung kanggo kowé.’ Nalika mirsani tumuju marang dina-dina wekasan, kakuwatan kang tanpa winates iku uga mratélakaké, ngenani wong-wong kang ‘ora nampani katresnan marang kayektèn, supaya padha kaslametaké,’ ‘Mulané Allah bakal ngutus marang wong-wong mau kasasar kang rosa, supaya padha pracaya marang goroh: supaya kabèh padha kaukum, yaiku wong-wong kang ora pracaya marang kayektèn, nanging remen marang piala.’ Nalika padha nampik piwulang-piwulang saka Sabdané, Allah narik Roh-Nya, lan nglilakaké wong-wong mau marang pangapusan kang padha tresnani.” Early Writings, 46.

Kita badhé nerusaké panaliten punika wonten ing artikel salajengipun.